

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu L. IČO X., zastúpeného JUDr. M., proti žalovanému T., IČO X. zastúpenému JUDr. P., **o zaplatenie 97 449,10 Sk s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Bratislava IV. pod sp. zn. 42 Cb 21/2005, na dovolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 6. marca 2007 č. k. 2 Cob 228/2006-97, takto

r o z h o d o l :

Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Odvolací súd napadnutým rozsudkom rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 97 449,10 Sk s príslušenstvom z dôvodu neuhradenia faktúry č. 19/2004 zo dňa 30.04.2004, splatnej dňa 12.05.2004, vystavenej za dodávku tovaru (4 ks dverí) na základe ústnej objednávky žalovaného. Podľa uvedenej objednávky mal žalobca dodať a zmontovať dvere v prevádzke žalovaného, čím došlo k uzavretiu zmluvy o dielo. Žalovaný uzavretie tejto zmluvy poprel, pretože dodané, aj namontované dvere mali slúžiť ako vzorka výrobkov žalobcu pred zákazníkmi žalovaného, ktorý sa okrem iného zaoberá predajom nábytku a zariadením interiérov. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že žalovaný uvedenú skutočnosť nepreukázal, pričom mal v konaní za preukázané, že došlo k uzavretiu ústnej zmluvy o dielo, keď účastníci boli o cene predbežne dohodnutí tým, že žalobca zaslal žalovanému katalóg s cenami a žalobca prisľúbil žalovanému zľavu z ceny, čo poskytol neúčtovaním montáže a dopravného.

Odvolací súd sa s uvedeným záverom prvostupňového súdu nestotožnil, pretože žalobca jednoznačne nepreukázal, že mu vzniklo právo na zaplatenie sumy 97 449,10 Sk s príslušenstvom titulom zmluvy o dielo, prípadne inej zmluvy.

Podľa § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Citované ustanovenie jednoznačne zakotvuje ako základnú zásadu súdneho konania prejednacíu zásadu, podľa ktorej dôkazné bremeno spočíva na účastníkoch. Súd je povinný vykonať navrhované dôkazy, ak ich považuje za potrebné pre správne rozhodnutie veci. Ustanovenie tretej vety citovaného ustanovenia nemožno vykladať ako súdu uloženú povinnosť zisťovať materiálnu pravdu. Umožňuje len vykonať iné než navrhované dôkazy v prípade, že na základe označených dôkazov súd nevie dospieť k správne rozhodnutiu vo veci.

Pre vedenie konania a rozhodnutie vo veci je rozhodujúce, aby žalobca preukázal svoje tvrdenia, na ktorých zakladá uplatnený nárok, a to spôsobom vylučujúcim akúkoľvek pochybnosť, čo však žalobca neurobil.

Žalobca v konaní nepreukázal, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o dielo na základe ústnej objednávky žalovaného. Nepreukázal, že došlo k dohode o predmete diela, k dohode o cene, prípadne spôsobe jej určenia v zmysle ust. § 536 Obchodného zákonníka. Žalobca nepreukázal, že žalovaný sa zaviazal zaplatiť za namontované dvere ich cenu. Potvrdenie o prevzatí faktúry pracovníčkou žalovaného, ktorá nebola oprávnená prijímať plnenia, nie je dôkazom o vzniku záväzkového vzťahu.

Odvolací súd dospel k záveru, že žalobca nepreukázal právo na zaplatenie sumy 97 449,10 Sk s príslušenstvom, a preto rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti zmenil tak, že žalobu zamietol.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca, pretože súd vec nesprávne posúdil. Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že odvolací súd vyhovujúci rozsudok súdu prvého stupňa zmenil, i keď vykonaným dokazovaním

pred súdom prvého stupňa bolo jednoznačne preukázané, že dvere žalobca dodal a zamontoval, a teda nezaplacením dverí by žalovaný získal bezdôvodné obohatenie. Namietal, že nie je zrejmé, z akého dôkazu vychádzal odvolací súd, keď jednoznačne určil, že žalobcovi nevzniklo právo na zaplataenie dodaných dverí. Z akého právneho posúdenia vychádzal pri vyslovení právneho názoru, že prevzatie faktúry pracovníčkou, ktorá podľa tvrdenia žalovaného nebola oprávnená prijímať faktúry, žalovaného nezaväzuje, keď s ohľadom na príslušné ustanovenia Zákonníka práce úkony pracovníkov zaväzujú organizáciu a ak pracovník prekročil svoje povinnosti, je zodpovedný podľa pracovnoprávných predpisov. V danom prípade sa navyše jednalo o pracovníčku, ktorá viackrát prevzala doklady od žalobcu a nemal preto dôvod pochybovať o tom, že je oprávnená prevziať faktúru. Poukázal, že nie je zrejmé, z akého dôkazu mal odvolací súd za preukázané, že žalobca žalovanému predmetné dvere daroval. Ak žalovaný dvere prevzal, nechal si ich zabudovať do svojich priestorov ako riadne funkčné vchodové dvere, tak podľa žalobcu uzavrel riadny obchodný vzťah, podľa ktorého mal dodaný tovar a jeho montáž zaplatiť.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozsudku dospel k správne mu záveru, že žalobca v tomto konaní nepreukázal, že medzi účastníkmi konania malo dôjsť k uzavretiu zmluvy o dielo na základe ústnej objednávky žalovaného (ako to žalobca tvrdil v priebehu konania), že došlo k dohode o predmete diela, k dohode o cene alebo o spôsobe jej určenia v zmysle § 536 ods. 3 Obchodného zákonníka. Vyslovil presvedčenie, že záver odvolacieho súdu je správny, nakoľko mu nie je zrejmé, z akých dôkazov, vykonaných v tomto konaní, by mal vyplynúť opak, nakoľko žalobca vychádzal len zo svojich ničím nepodložených tvrdení, ktorých pravdivosť žalovaný v priebehu konania spochybnil a vyvrátil. Na konkrétne dôkazy, ktoré by mali spochybniť správnosť záveru odvolacieho súdu, pritom žalobca nepoukázal ani v dovolaní a obmedzil sa len na neurčité tvrdenia o údajnej správnosti zistenia skutkového stavu súdom prvého stupňa. Z vykonaného dokazovania nevyplynulo, že by účastníci tohto konania prejavili zhodnú vôľu uzavrieť zmluvu o dielo a dohodli sa o jej podstatných náležitostiach. Samotné namontovanie dverí nemôže nahradiť vznik právneho úkonu, a to zmluvy o dielo. Žalovaný navrhol dovolanie zamietnuť, pričom si uplatnil náhradu trov konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že boli splnené podmienky na podanie dovolania podľa § 238 ods. 1 O.s.p., vec preskúmal

v napadnutom rozsahu podľa § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie je opodstatnené.

Podľa § 242 od. 1 O.s.p. dovolací súd preskúma rozhodnutie odvolacieho súdu v rozsahu, v ktorom bol jeho výrok napadnutý. Ak nejde o vady uvedené v § 237, neprihliada na vady konania, ktoré neboli uplatnené v dovolaní, ibaže tieto vady mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Podľa § 213 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odsekoch 2 až 4. Ak má odvolací súd za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám.

V predmetnom konaní si žalobca uplatnil právo na zaplatenie ceny dverí, ktoré namontoval v prevádzke žalovaného. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní listinnými dôkazmi, výpoveďami svedkov a účastníkov konania žalobe vyhovel s odôvodnením, že žalovaný nepreukázal, že žalobca dodal a namontoval dvere v priestoroch žalovaného z dôvodu ich zmluvnej spolupráce a za cieľom reklamy svojho tovaru t.j. dverí.

Na základe odvolania žalovaného odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa prejednal na pojednávaní 6. marca 2007 za účasti účastníkov konania. Na pojednávaní súd oboznámil s konaním pred súdom prvého stupňa, s dôvodmi napadnutého rozsudku, s odvolaním žalovaného a po prednesoch zástupcov účastníkov konania vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a žalobu zamietol. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že bolo úlohou žalobcu, aby v konaní preukázal svoje tvrdenia, na ktorých zakladá uplatnený nárok. Konštatoval, že žalobca v konaní nepreukázal, že medzi účastníkmi došlo k uzavretiu zmluvy o dielo na základe ústnej objednávky žalovaného, že došlo k dohode o predmete diela, k dohode o cene, prípadne spôsobu jej určenia v zmysle ust. § 536 Obchodného zákonníka. Žalobca taktiež nepreukázal, že žalovaný sa zaviazal zaplatiť za namontované dvere ich cenu. Potvrdenie o prevzatí faktúry pracovníčkou žalovaného, ktorá nebola oprávnená prijímať plnenia, nie je dôkazom o vzniku záväzkového vzťahu.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia je zrejmé, že odvolací súd dospel k iným skutkovým zisteniam, ako súd prvého stupňa a na základe nich rozhodol, pričom vo veci nevykonával v zmysle § 213 od. 2 O.s.p. dokazovanie, čo má za následok vznik vady konania, v dôsledku ktorej mohlo dôjsť k nesprávnemu rozhodnutiu vo veci a uvedeným postupom súdu nebolo účastníkom umožnené vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, čo má za následok odňatie možnosti konať pred súdom.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 1, ods. 2 O.s.p. zrušil rozhodnutie odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. O trovách dovolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí vo veci (§ 243b ods. 5 O.s.p.).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. októbra 2008

JUDr. Beata Miničová, v. r.
predsedníčka senátu